

4.	науково-методична	<ul style="list-style-type: none"> - вміння організувати підвищення кваліфікації педагогічних працівників з актуальних проблем їх діяльності; - розуміння шляхів модернізації діяльності навчального закладу; - володіння засобами створення умов для впровадження компетентісно-орієнтованого підходу у навчально-виховний процес та систему методичної роботи; - володіння вмінням використання психолого-педагогічних закономірностей організації та методичних засад навчально-виховного процесу, знанням загальних принципів побудови змісту навчально-виховної роботи в навчальному закладі, теоретичних засад моделювання навчально-виховного процесу; - вміння розробляти сучасні науково-методичні комплекси, використовувати різномірні бази даних, проводити науково-методичне консультування - спроможність здійснення експертизи нововведень;
5.	управлінська	<ul style="list-style-type: none"> - використання новітніх технологій в управлінні процесом удосконалення професійної майстерності педагогічних працівників, апробація авторських методик, технологій тощо; - готовність до поширення українських і зарубіжних педагогічних нововведень; - вміння працювати з експериментальними майданчиками, у творчих майстернях, студіях тощо; - вміння здійснення аналізу та самооцінки власної професійної діяльності; - вміння розробляти програми особистого професійного розвитку, самоосвітньої діяльності;
6.	інформаційно-комунікаційна	<ul style="list-style-type: none"> - володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями у професійній діяльності керівника навчального закладу; - використання WEB-ресурсів для розвитку системи навчально-виховної та методичної роботи у навчальному закладі; - здатність здійснювати діагностику різноманітних освітніх аспектів, будувати алгоритми дій підлеглих, використовувати прикладні комп'ютерні програми; - вміння використовувати можливості Інтернет, інші електронні джерела навчального призначення, спілкуватись електронною поштою, Skype та іншими сервісами; - вміння застосовувати методи навчальних проектів з використанням ІКТ; - вміння використовувати Інтернет для вивчення передового педагогічного досвіду, пошуку інформації тощо

Література

1. Дивак Володимир Валерійович. Удосконалення економічної компетентності керівників середньої освіти для ефективної діяльності загальноосвітніх навчальних закладів. Інформаційні технології і засоби навчання.-Інститут інформаційних технологій і засобів навчання. Електронне наукове фахове видання Вип 5(13) 2009 р. Доступ: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em5/content/08dvvsgo.htm>
2. Атласова Ольга Михайловна. Развитие профессиональной компетентности руководителей школы в процессе повышения квалификации : диссертация ... кандидата педагогических наук : 13.00.01. - Санкт-Петербург, 1995. - 187 с.
3. Мокану Г., Розвиток професійної компетенції керівника закладу освіти на засадах адаптивного управління Науково-методичний журнал "Нова педагогічна думка". №1 2010 р. Доступ: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Npd/2010_1/MokanuG.pdf

ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Дарманська Ірина Миколаївна

Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
29000, вул. Театральна, 10, офіс 204

Автором обґрунтовано теоретичні засади формування управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу шляхом створення відповідної технології їх реалізації в процесі підготовки та професійного становлення.

Перед фактом численних проблем, які ставить перед нами майбутнє, освіта є необхідною умовою для того, щоб дати людству можливість рухатись вперед до ідеалів миру, свободи та соціальної справедливості. У даному контексті необхідно підкреслити вирішальну роль освіти у справі розвитку особистості протягом усього її життя, а відтак і розвитку всього суспільства. Саме ці ідеї пронизують документи Болонського процесу, спрямовані на зближення змістовної сутності освітніх просторів держав.

На сьогодні актуальним є реформування освіти, що передбачає створення різних можливостей для задоволення освітніх проблем громадськості, забезпечення професійної підготовки фахівців.

У будь-якій сфері соціального життя процес підготовки управлінців проходить етапи становлення, розвитку та вдосконалення. Тобто даний процес наділений ознаками еволюційності. В освітніх процесах, які включають у себе елементи формування управлінської компетентності майбутнього керівника загальноосвітнього навчального закладу шляхом підготовки та професійного становлення, за останні роки відбулись і відбуваються чималі зміни, зумовлені багатьма факторами. До них належать, наприклад, такі, як: сприйняття Україною Болонської системи; вдосконалення технологій управління навчальним процесом; ускладнення вимог до здійснення професійної реалізації під час виконання посадових обов'язків; потреба в опануванні керівниками економічних, фінансових і юридичних основ управління загальноосвітнім навчальним закладом; поява необхідності «критеріального» управління; утвердження принципів цілісності, неперервності та індивідуалізації в системі підготовки управлінців тощо.

Формування управлінської компетентності майбутнього керівника загальноосвітнього навчального закладу повинно спрямовуватися на забезпечення здатності фахівця кваліфіковано реалізовувати у своїй діяльності професійні завдання. Вирішення цих завдань залежатиме від того, наскільки ефективним буде процес підготовки та професійного становлення майбутнього фахівця. На сьогодні тема доповіді є актуальною у зв'язку з відсутністю єдиної технології та необхідністю розв'язання суперечностей в контексті формування управлінської компетентності майбутніх керівників загальноосвітніх навчальних закладів.

У зв'язку з розробкою комплексної науково-дослідної теми «Технологія формування управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу в процесі підготовки та професійного становлення», нами визначені наукові підходи до вивчення проблеми формування і вдосконалення управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу, зокрема: системно-структурний, комплексний, аспектний, цільовий.

Процес формування та розвитку управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу буде ефективним за умов створення єдиних науково-теоретичних підходів щодо його реалізації впродовж професійної підготовки у вищих педагогічних навчальних закладах й професійного становлення на посаді керівника загальноосвітнього навчального закладу та розробки відповідної технології, яка активізуватиме

діяльність керівника у напрямі забезпечення самоаналізу, саморегулювання, особистісного і професійного саморозвитку та самореалізації.

РОЛЬ ТЕАТРАЛІЗОВАНИХ КАЗОК У ВИХОВАННІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ДОПОМІЖНОЇ ШКОЛИ

Демченко Ірина Іванівна

Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Висвітлено важливість використання театралізованих казок у вихованні учнів допоміжної школи.

Казковий світ магічно впливає на дитину, манить таємницями, чудесами, чародійством. Діти з радістю подорожують в уявному, нереальному світі, активно діють у ньому, творчо трансформують, перетворюють його. За допомогою казок вони отримують знання про довкілля, про взаємостосунки людей, проблеми, які зустрічаються у житті.

Казки навчають дитину знаходити вихід із складних ситуацій, вірити в силу добра, любові, справедливості, краси. Діти дуже люблять казки тому, що в них компенсується недостатність дій у реальному житті і стає можливою реалізація їх творчого потенціалу.

Різноманітні аспекти виховної системи казок, їх педагогічна спрямованість знайшли глибоке осмислення у творчості українських письменників і педагогів Г. Сковороди, І. Франка, С. Русової, Н. Забіли, О. Іваненко, В. Сухомлинського.

Закономірним є звертання психологів, психотерапевтів до казки (казкотерапія) – лікування казкою внутрішньої природи людини, покращення її стосунків з навколишнім світом. У психокорекційній роботі використання театралізації казок полегшують процес адаптації дітей до навчання, знімають неадекватні емоційні прояви, коректують поведінку і допомагають подолати стресові ситуації, сприяють розвитку і корекції здібностей дітей.

Виховання казкою – це процес пошуку змісту, декодування знань про світ і систему взаємостосунків у ньому, про взаємозв'язок казкових подій і поведінки у реальному житті, про трансформацію казкових смислів у реальність. Це процес активізації ресурсів, потенціалу особистості, процес навчання і виховання дитини, процес природовідповідний внутрішній гармонії людини, який реалізується в особливій таємничій казковій атмосфері – захищеності і доброзичливості, в якій можуть матеріалізуватися мрія, реалізуватися ще не відкриті задатки і здібності. Саме виховання казкою спонукає впровадження у шкільну освіту через образну систему дитячого мислення філософії для дітей, яка дає їм відповідь на питання про сенс життя, про добро і зло, про красу і потворність, про чесність і підлість, про любов і ненависть, про совість, працьовитість, гідність, повагу, обов'язок, про стосунки людини з людиною і людини з природою, про патріотизм, людяність та інші загальновизнані морально-етичні принципи.

Водночас зауважимо, що майстерність педагога полягає у вмілому доборі тієї чи іншої казки, їх послідовності в реалізації театрального задуму та врахування індивідуальних особливостей дитини. У залежності від того, яке завдання ставить учитель перед учнями, посилюється і стає домінуючою одна з функцій казки (дидактична, психотерапевтична,